

دانشگاه امام صادق(ع) - برای نزدیک شدن به خدا/ح ۱

پناهیان: مهمترین عامل حرکت دهنده ما به سوی هدف، جاذبه خود هدف است/ هدفی که نمی شود با آن عشق بازی کرد را دور بیندازید/ دلیل برخی بی دینی ها عدم پیشنهاد اهداف عالی برای دینداری است/ اگر سیاسیون سطح اهداف را پایین بیاورند نمی توانیم فرزندانمان را با اهداف بالا تربیت کنیم/ بدون نجات مردم منطقه، نمی توانیم به منافع ملی خودمان برسیم

پناهیان: ائمه هدی(ع) و اولیاء خدا بیشترین گریه های شان به خاطر رفتار بد نبوده است، بلکه به خاطر عشق بازی با هدف بوده است. مدام به آن نقطه ای که می خواهند به آن برسند، توجه می کنند. ولی ما فقط جلوی پای خودمان را می بینیم و زیاد به هدف توجه نمی کنیم... زندگی کردن بدون نیت، ولنگاری می آورد و در جریان زندگی آدم را نابود می کند. کسی که رها و بی هدف باشد، یا هدف داشته باشد اما به اهداف بلندش زیاد نگاه نکند و کارهایش ربطی به اهداف بلندش نداشته باشد، زندگی اش خوش و خرم نخواهد شد

امسال هشتمین سالی است که حجت الاسلام علیرضا پناهیان سخنران دهه اول محرم هیئت دانشجویان [دانشگاه امام صادق\(ع\)](#) - هیئت میثاق با شهدا - است و میثم مطیعی نیز مانند سالهای گذشته عهده دار مداحی این بزرگترین مجلس عزاداری دانشگاهی در منطقه شمال غرب تهران است. بخش هایی از اولین شب سخنرانی حجت الاسلام علیرضا پناهیان در دانشگاه امام صادق(ع) با موضوع «[برای نزدیک شدن به خدا](#)» را در ادامه می خوانید:

یکی از جاهایی که شیطان ما را غافل می کند برخورد سطحی با «تعیین هدف» است/ باید بدانیم که «من دقیقاً می خواهم به کجا برسم؟»

- یکی از اشتباهات رایج در زندگی ما آدم ها، این است که معمولاً انتخاب هدف و توجه به هدف را خیلی سطحی و به اجمال برگزار می کنیم. اساساً ما با مسأله «تعیین هدف» یک مقدار سطحی برخورد می کنیم و این یکی از جاهایی است که شیطان ما را غافل می کند. لذا وقتی از بعضی ها درباره بسیاری از قسمت های زندگی شان پرسید که «هدف شما دقیقاً چیست؟» پاسخ مشخص و دقیقی ندارند.
- نداشتن هدف، داشتن هدف سطحی و نداشتن یک «هدف عالی خوب دقیق» یک آسیب و درد فراگیر است. انتخاب هدف آن قدر مهم است که حتی اگر نود درصد عمرمان را برایش بگذاریم، سود کرده ایم. باید بدانیم که «من دقیقاً می خواهم به کجا برسم؟»
- **در روز قیامت هم اول سر هدف، با انسان ها بحث می کنند و آنها را محاسبه می کنند. امام صادق(ع) می فرماید: «إِنَّ اللَّهَ يَحْشُرُ النَّاسَ عَلَى نِيَّاتِهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» (محاسن/ ۱/ ۲۶۲) روز قیامت مردم بر نیت ها و اهدافشان محشور می شوند. پیامبر اکرم(ص) می فرماید: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ» (مصباح الشریعه/ ۵۳) ارزش عمل هم به این است که می تواند هدف ما را نشان دهد. لذا اگر ما اعمالی داشتیم که نسبت شان با یک هدف برجسته، روشن نبود، این اعمال به درد نمی خورند. یا اگر آگاهی هایی داشتیم که این آگاهی ها به هدف ننشست، به درد نمی خورند.**

قبل از پرداختن به بندگی باید شاکله روحی خود را بررسی کنیم/ قبل از اینکه «فرهنگ دینی» را به افراد منتقل کنیم، باید یک «فرهنگ انسانی» به آنها منتقل کنیم

• ما قبل از اینکه به بندگی و دینداری و خداپرستی و معنویت بپردازیم، باید شخصیت و شاکله روحی خودمان را بررسی کنیم. شاید آیه «كُلُّ يَوْمٍ عَلَى شَاكِلَتِهِ» (اسراء/۸۴) دلالت بر این معنا داشته باشد. قبل از اینکه بچه‌های خودمان را در مدرسه و دانشگاه، مذهبی بار بیاوریم، باید سبک زندگی را به آنها یاد بدهیم. قبل از اینکه فرهنگ دینی را به افراد منتقل کنیم، باید یک فرهنگ انسانی، به آنها منتقل کنیم.

• در جامعه‌ای که فرهنگ انسانی درستی نیست و سبک زندگی صحیحی وجود ندارد، سخت می‌شود دین را جاانداخت. مثلاً انبیاء الهی که بیش از هر کسی، حریص به هدایت مردم بودند، می‌فرمایند: «اگر حیا نداری، دیگر هر کاری دلت می‌خواهد انجام بده؛ إِذَا لَمْ تَسْتَحْيِ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ» (امالی صدوق/۵۱۰) چون زندگی بر پایه حیا استوار است و کسی که حیا ندارد، اساس کارش درست نیست. انسان‌ها قبل از دینداری، یک ویژگی‌هایی دارند که در اندازه‌های اجتماعی، به آن «فرهنگ» گفته می‌شود و در اندازه‌های فردی‌تر و در نوع زندگی به آن «سبک زندگی» گفته می‌شود. این خیلی مهم است که ما چگونه زندگی می‌کنیم.

• **باید تکلیف خود را با نوع و مدل تعیین هدف خودمان مشخص کنیم. یک فرق اساسی بین انسان و حیوان همین است؛ حیوان هدف بلندمدت ندارد، چشم‌انداز ندارد، عاقبت‌اندیش نیست.** امیرالمؤمنین (ع) می‌فرماید: «أَعْقَلُ النَّاسِ أَنْظَرُهُمْ فِي الْعَوَاقِبِ» (غررالحکم/۳۳۶۷) عاقل‌ترین انسان‌ها کسی است که به عواقب «بیشتر» نگاه کند؛ نه اینکه یک‌بار نگاه کند و برود!

دین برای ما هدف تعیین کرده، ولی ما به این هدف نگاه نمی‌کنیم، درباره‌اش تفکر نمی‌کنیم، و بهش تعلق قلبی نداریم

• **متأسفانه ما اساساً به اهدافمان اهمیت نمی‌دهیم. و حالا که دین آمده و برای ما هدف تعیین کرده، ما به آن هدف «نگاه» نمی‌کنیم و درباره این هدف، تفکر نمی‌کنیم و به این هدف تعلق قلبی نداریم. این سبک زندگی ما غلط است؛ با این وجود، چگونه انتظار داریم دین ما را نجات دهد؟**

• آیه مربوط به سحرخیزی و موقع بیدار شدن برای نماز شب این است: «الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ» (آل عمران/۱۹۱) کسی که هر شب برای نماز شب بیدار می‌شود و این آیه را می‌خواند که «خدایا، تو اینها را بیهوده نیافریده‌ای» در واقع به این فکر می‌کند که «خدایا! هدف تو از این آفرینش چه بوده است؟» یعنی با خواندن این آیه، درباره هدف آفرینش فکر می‌کند و بعد هم این را به خودش ربط می‌دهد و درباره هدف خودش فکر می‌کند و مناجات می‌کند «خدایا! مرا از اینکه از این هدف عالی دور بیفتم، جدا کن» یعنی مرا در مسیر این هدف قرار بده.

اولیاء خدا بیشترین گریه‌های‌شان به‌خاطر رفتار بد نبوده، بلکه به‌خاطر عشق‌بازی با هدف بوده

- **ائمه هدی (ع) و اولیاء خدا بیشترین گریه‌های‌شان به‌خاطر رفتار بد نبوده است، بلکه به‌خاطر عشق‌بازی با هدف بوده است. مدام به آن نقطه‌ای که می‌خواهند به آن برسند، توجه می‌کنند. ولی ما فقط جلوی پای خودمان را می‌بینیم و زیاد به هدف توجه نمی‌کنیم.**

- این عبارت خیلی رایج است که می‌گویند: «در آن تصادف یا آن بیماری، آن قدر وضعیت من خراب شد که مرگ جلوی چشمم آمد!» در حالی که در روایت می‌فرماید: اگر مردم در طول عمرشان یک‌بار جان می‌دهند، مؤمن روزی هفتاد بار جان می‌دهد (يَمُوتُ النَّاسُ مَرَّةً وَ يَمُوتُ أَحَدُهُمْ فِي كُلِّ يَوْمٍ سَبْعِينَ مَرَّةً مِنْ مُجَاهَدَةِ أَنْفُسِهِمْ وَ مُخَالَفَةِ هَوَاهُمْ؛ میزان الحکمه/ حدیث ۲۹۱۶) یعنی او هفتاد بار تا دم مرگ می‌رود و می‌آید. خیلی‌ها باید یک حادثه‌ای برای‌شان رخ دهد تا دم مرگ بروند، ولی مؤمن با تفکر، آن نقطه‌نهایی را نگاه می‌کند و به آن نزدیک می‌شود، به حدی که اصلاً در آن هدف دارد زندگی می‌کند و اینجا نیست!

هم باید هدف داشت، هم درباره‌اش اندیشید، هم بهش عشق ورزید/ به اهدافت فکر کن! ابلیس دوست دارد به هدف‌ت فکر نکنی و فقط به سمتش حرکت کنی

- هم باید هدف داشت، هم باید درباره‌ی هدف اندیشید، هم باید به هدف عشق ورزید. و اگر کسی تا این حد به هدفش بها بدهد، هیچ‌وقت هدف بد انتخاب نمی‌کند. چون وقتی کمی به هدفش نگاه کند و ببیند هدف بد یا بی‌ارزشی است، آن را کنار می‌گذارد. مثلاً اگر کسی هدفش این باشد که «یک مدرک تحصیلی بگیرد تا مردم بگویند که عجب آدم موفق هستی!» اگر کمی به این هدفش نگاه کند و به آن فکر کند، از این هدف و زندگی به‌خاطر این هدف، متنفر می‌شود.

- **به اهداف خودت فکر کن! ابلیس خیلی دوست دارد که «شما به اهدافت فکر نکنی و فقط به سمت اهدافت حرکت کنی.» لاقلاً گاهی اوقات از حرکت بایست و به آن هدفی که انتخاب کرده‌ای، نگاه کن! به آن هدفی که سرمایه‌ی عمرت را داری برایش می‌گذاری، نگاه کن!** مثلاً ممکن است هدف کسی این باشد که به جایی برسد که هفتاد میلیون نفر، به فکر او باشند و مدام بگویند: «به به! آفرین به او...» آیا این هدف خوبی است؟! اگر یک‌مقدار به این هدف نگاه کند، از این هدف دلزده و متنفر خواهد شد. آیا انسان برای این اهداف کم آفریده شده است؟!

پیامبر (ص): برای هر کاری هدف داشته باش و الا از غافلین خواهی بود/ غافلین مثل چهارپایان بلکه بدتر از آنها هستند

- برای اینکه به میزان اهمیت بحث-درباره‌ی هدف- پی ببرید، به این حدیث نبوی توجه کنید که پیامبر اکرم (ص) به ابوذر (ره) می‌فرماید: برای هر حرکت و سکون خودت هدف تعیین کن و نیت داشته باش، حتی برای خوردن و خوابیدن. و الا اگر نیت نداشته باشی جزء غافلین خواهی بود. (يَا أَبَا ذَرٍّ لَيْكُنْ لَكَ فِي كُلِّ شَيْءٍ نِيَّةٌ حَتَّى فِي النَّوْمِ وَالْأَكْلِ؛ وسائل الشیعه/ ۴۸/۱) و (يَا أَبَا ذَرٍّ، هُمْ بِالْحَسَنَةِ وَإِنْ لَمْ تَعْمَلْهَا لِكَيْلًا تُكْتَبَ مِنَ الْغَافِلِينَ؛ امالی طوسی/ ۵۳۶) و غافلین کسانی هستند که در قرآن کریم می‌فرماید: «أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ» مانند چهارپایان بلکه بدتر از آنها هستند. (امام صادق (ع): فَلَا بُدَّ لِلْعَبْدِ مِنْ خَالِصِ النِّيَّةِ فِي كُلِّ حَرَكَةٍ وَ سَكُونٍ إِذَا لَمْ يَكُنْ بِهَذَا الْمَعْنَى يَكُونُ غَافِلًا وَ الْغَافِلُونَ قَدْ ذَمَّهُمُ اللَّهُ تَعَالَى فَقَالَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا وَ قَالَ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ؛ مصباح الشریعه/ ۵۳)

باید در سبک زندگی خودمان تجدید نظر کنیم؛ آیا عادت داریم اهدافمان را انتخاب و رتبه‌بندی کنیم؟

- خیلی‌ها هدف‌دار نیستند و بدون هدف زندگی می‌کنند. **باید در سبک زندگی خودمان تجدید نظر کنیم و ببینیم «آیا عادت داریم، هدف انتخاب کنیم؟ اهداف خودمان را رتبه‌بندی کنیم؟ و اهدافی که انتخاب کرده‌ایم را ارزیابی کنیم؟»** باید عادت کنیم که مدام از خودمان پرسیم: «این کاری که انجام می‌دهم، با هدفی که انتخاب کرده‌ام، چه ارتباطی دارد؟» و الا اگر یک لحظه غفلت کنی، یک‌دفعه‌ای ده‌ها کار سر راه شما قرار می‌گیرد که ربطی به هدف شما ندارد.

کسی که زیاد به اهداف بلند زندگی‌اش نگاه نکند و کارهایش ربطی به اهداف بلندش نداشته باشد، زندگی‌اش خوش و خرم نخواهد شد

- **زندگی کردن بدون نیت، ولنگاری می‌آورد و در جریان زندگی آدم را نابود می‌کند.** کسی که رها و بی‌هدف باشد، یا هدف داشته باشد اما به اهداف بلندش زیاد نگاه نکند و کارهایش ربطی به اهداف بلندش نداشته باشد، **زندگی‌اش خوش و خرم نخواهد شد؛** حتی منظور ما لذت بردن از همین زندگی مادی است. فعلاً با خدا و پیامبر و معاد هم کاری نداریم؛ فقط اگر انسان به هدف خودش درست نگاه کند، بعد از مدتی خواهد گفت: «این هدف‌هایی که من انتخاب کرده‌ام، به درد نمی‌خورد و مرا سیر نمی‌کند، من یک هدف برتر می‌خواهم» در این صورت خودش در به در به دنبال خدا-به عنوان هدف برتر- خواهد گشت. چنین کسی خودش به دنبال پیامبر خدا خواهد گشت؛ مثل سلمان فارسی.

دلیل برخی از بی‌دینی‌ها عدم ارائه اهداف عالی برای دینداری است / هر کسی باید با تفکر پله پله اهدافش را بالاتر ببرد

- دلیل برخی از بی‌دینی‌های افراد این است که دینداری با اهداف عالی به آنها پیشنهاد نشده، بلکه دینداری به‌خاطر اهداف کم اخلاقی به آنها پیشنهاد شده است. مثلاً به آنها گفته‌اند: «اگر به دیگران خوبی کنی، دیگران هم به تو خوبی می‌کنند» لذا آنها با این هدف کم، راضی نشده‌اند؛ چون واقعاً این هدف، راضی‌کننده نیست. اما وقتی به همین افراد، هدف بلندی مثل «لقاء الله» را پیشنهاد داده‌اند، آنها خوش‌شان آمده و بعد هم به درجات عالی قرب الی الله رسیده‌اند. یعنی آنها با اهداف کم راضی نشده‌اند اما وقتی هدف بلند به آنها ارائه شده، آنها پذیرفته‌اند و به سمت آن حرکت کرده‌اند.
- دوستان من! در زندگی خودتان اهداف سطح پایین انتخاب نکنید. البته هیچ کسی هم نباید برای دیگری، هدف تعیین کند یا به او هدف تحمیل کند، بلکه هر کسی باید با تفکر خودش، پله پله اهدافش را بالاتر ببرد.

پنج نکته مهم درباره هدف / هدفی که نمی‌شود با آن عشق‌بازی کرد را دور بیندازید

- در ارتباط با هدف، چند نکته مهم وجود دارد. اول اینکه باید در زندگی خودمان هدف «انتخاب» کنیم، دوم اینکه درباره هدف خودمان و ارزش آن زیاد «فکر» کنیم. در این صورت خود به خود هدف ما ارتقاء پیدا خواهد کرد. سوم اینکه هر لحظه درباره اینکه «آیا من با این رفتار، به هدف خودم نزدیک می‌شوم یا نه؟» زیاد بیندیشیم و اعمال‌مان را به خاطر اهدافمان انجام دهیم و عمل بی‌هدف انجام ندهیم. چهارم اینکه سعی کنیم این اتفاق کم کم برای ما بیفتد که به اهدافمان «عشق» بورزیم. البته باید هدفی انتخاب کنیم که بشود با آن عشق‌بازی کرد. هدفی را که نمی‌شود با آن عشق‌بازی کرد را دور بیندازید. مثلاً کسی که آخر هدفش

این است که «دکتر بشود» آیا با این هدف می‌تواند عشق‌بازی کند؟! پنجمین نکته هم این است که «هدفی را انتخاب کنیم که بشود به آن رسید.»

بدون نجات جهان، نمی‌توان فقط یک قطعه خاک را آباد کرد/ قبل از اینکه برخی از کلمه «دهکده جهانی» سوءاستفاده کنند، امام(ره) با تعابیر خود این را اعلام کرده بود

• شاید در ابتدا به نظر برسد که بحث ما ارتباطی با سیاست ندارد، ولی این بحث کاملاً مرتبط با سیاست است. چقدر بیچاره هستند کسانی که هدف اندکی برای زندگی فردی خودشان دارند و چقدر بیچاره‌تر هستند کسانی که هدف‌های کمتری برای «جامعه» خودشان انتخاب می‌کنند؛ هدفی جز «مقدمه‌سازی برای ظهور مهدی فاطمه و نجات عالم»، در برنامه‌ریزی‌های سیاسی جامعه انتخاب می‌کنند. سیاسیونی که تمام همت‌شان صرفاً آبادانی یک کشور است، نمی‌فهمند که بدون نجات جهان، نمی‌توان فقط یک قطعه خاک را آباد کرد!

• حضرت امام(ره) در همان سال‌های اول بعد از انقلاب می‌فرمود که امروز دیگر جهان این‌گونه نیست که بشود یک گوشه‌ای از آن را آباد کرد ولی یک گوشه دیگر خراب باقی بماند، چون همه مسائل جهان به هم ربط دارد(امروز مثل دیروز نیست. این عصر ما مثل عصرهای سابق نیست که هر طایفه‌ای در محل خودشان منافع خودشان را به دست بیاورند امروز منافع همه کشورهای اسلامی به هم پیوند [خورده] است. منافع کشور اسلامی ایران با منافع کشور اسلامی سایر کشورها، اینها با هم پیوند دارند... امروز هر مسئله‌ای در یک گوشه دنیا واقع بشود، مسئله دنیاست، نه مسئله همان جا؛ صحیفه امام/ ۱۳/ ۱۳۳ و ۱۳۴)

• چندین سال قبل از اینکه خیلی‌ها بخواهند از کلمه «دهکده جهانی» سوء استفاده کنند، حضرت امام(ره) با این سخنان خودش در واقع جهان را یک دهکده‌ای اعلام کرده بود و می‌فرمود که مسئولین جمهوری اسلامی باید بدانند هدف ما این نیست که فقط مملکت را آباد کنیم، بلکه هدف ما مقدمه‌سازی برای ظهور و نجات جهان بشریت است. (مسئولان ما باید بدانند که انقلاب ما محدود به ایران نیست. انقلاب مردم ایران نقطه شروع انقلاب بزرگ جهان اسلام به پرچمداری حضرت حجت- ارواحنا فدا- است که خداوند بر همه مسلمانان و جهانیان منت نهد و ظهور و فرجش را در عصر حاضر قرار دهد. مسائل اقتصادی و مادی اگر لحظه‌ای مسئولین را از وظیفه‌ای که بر عهده دارند منصرف کند، خطری بزرگ و خیانتی سهمگین را به دنبال دارد. باید دولت جمهوری اسلامی تمامی سعی و توان خود را در اداره هر چه بهتر مردم بنماید، ولی این بدان معنا نیست که آنها را از اهداف عظیم انقلاب که ایجاد حکومت جهانی اسلام است منصرف کند؛ صحیفه امام/ ۲۱/ ۲۳۷)

• شهادتی که برای جهان اسلام به شهادت می‌رسند، فی‌نفسه از حیث انتخاب هدف، مقام‌شان بالاتر از شهادتی است که برای میهن خودشان به شهادت می‌رسند. البته شهادی ما هم که برای میهن به شهادت رسیده‌اند، اگر در وصیتنامه‌های آنها نگاه کنید می‌بینید که اهدافشان بسیار عالی بوده است.

اگر سیاسیون سطح اهداف را پایین بیاورند، نمی‌توانیم فرزندان را با اهداف بالا تربیت کنیم/ بدون نجات مردم منطقه، نمی‌توانیم به منافع ملی برسیم

• نمی‌شود من در خانه خودم، فرزندم را طوری تربیت کنم که به او بگویم: «هدف خودت را لقاء الله و ظهور حضرت و نجات بشریت از ستم قرار بده» ولی این جوان من در جامعه‌ای زندگی کند که سیاسیونش بگویند: «هدف ما به چار دیواری خودمان محدود است» چرا که امیرالمؤمنین(ع) می‌فرماید: «مردم به امرای خودشان شبیه‌ترند تا به پدران خودشان؛ النَّاسُ بِأَمْرَائِهِمْ أَشْبَهُ مِنْهُمْ بِأَبَائِهِمْ» (تحف العقول / ۲۰۸) فرزند ما به سیاسیون جامعه بیشتر شبیه است تا به خودمان. لذا من نمی‌توانم فرزند خود را با آن اهداف بالا و عالی تربیت کنم؛ اگر سیاسیون سطح اهداف را پایین بیاورند.

• هدف ما نجات بشریت است و نمی‌توانیم هدف را کم بگیریم، چون بدون برخی اهداف عالی اصلاً نمی‌شود به آن اهداف کم رسید. ما نمی‌توانیم بدون نجات مردم منطقه، به منافع ملی خودمان برسیم. ما باید یک گوشه چشمی هم به نجات مردم اروپا داشته باشیم تا بتوانیم منافع خودمان را تأمین کنیم.

• بروید ببینید چه بودجه‌هایی برای نابودی جهان و فرهنگ مردم جهان دارند صرف می‌کنند؟! مثلاً ببینید بودجه فرهنگی یک سال فرانسه که دارد برای تأثیرگذاری در فرهنگ جهانیان خرج می‌کند- تا بتواند رونق اقتصادی داشته باشد- چقدر است؟ و بعد آن بودجه را با کل بودجه فرهنگی ما در جمهوری اسلامی مقایسه کنید. چرا این کار را دارند انجام می‌دهند؟ برای اینکه می‌دانند بدون دیگران نمی‌توانند زندگی کنند. یعنی آن کسی که ظلم می‌کند هم راه خودش را در تأثیرگذاری بر دیگران می‌بیند و آن کسی هم که می‌خواهد راحت و آباد زندگی کند و به حق خودش برسد، باز هم راهش در این است.

• حضرت امام(ره) می‌فرمود: ای دریای بی‌کران انسان‌ها به‌پا خیزید(ای مسلمانان جهان، و ای مستضعفین بپا خاسته، و ای دریای بی‌پایان انسانها، بپا خیزید؛ صحیفه امام/ ۱۱۰/۱۱) و این یک جمله بسیار برجسته در اطلاعیه‌های حضرت امام(ره) قبل از پیروزی انقلاب هم بود. ولی آن قدر بعد از انقلاب با این سخن حضرت امام(ره) جنگیدند که امروز بسیاری از جوانان ما حتی در حد یک شعار، با این سخن امام(ره) آشنا نیستند. آن همت بلند امام(ره) موجب می‌شد که خیلی چیزها را ببیند.

کاش در آموزش و پرورش و مهد کودک‌ها «راه‌های فکر کردن درباره هدف» به بچه‌ها آموزش داده شود

• اولاً ما باید هدف‌دار باشیم و ثانیاً باید مدام به هدف خودمان نگاه کنیم. اگر مدام به هدف خودمان نگاه کنیم و به آن فکر کنیم، این هدف ما رشد می‌کند. متأسفانه خیلی از ما حاضر نیستیم به هدف خودمان فکر کنیم. ای کاش در آموزش و پرورش و حتی در مهد کودک‌های ما «راه‌های فکر کردن» و «فکر کردن درباره هدف» برای بچه‌های ما آموزش داده شود. اینها چیزهایی است که باید با آن زندگی کرد، یک توصیه دینی نیست که از آن عبور کنیم.

مهمترین عامل حرکت‌دهنده ما به سوی هدف، جاذبه خود هدف است/ در دهه محرم، بیایید هر روز نفس خود را محاسبه کنیم و به اهداف خود فکر کنیم

- به کسانی که هدف عالی «قرب» را برای خود انتخاب کرده‌اند عرض می‌کنم که مهمترین عامل حرکت‌دهنده ما به سوی هدف، جاذبه خود هدف است. خود هدف باید ما را به سمت خودش بکشد و دل ما را ببرد. به خود هدف نگاه کن، جاذبه هدف آن قدر بالاست که تو را به سمت خودش می‌کشد.
- از این هدفی که انتخاب کرده‌ای - که ان شاء الله عالی‌ترین هدفی است که برای انسان قابل تصور است - عذرخواهی کن که زیاد به آن نگاه نکرده‌ای و نگذاشته‌ای مغناطیس آهن ربای این هدف، تو را جذب کند.
- فرموده‌اند: «از ما نیست کسی که نفس خودش را هر روز محاسبه نکند؛ لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يُحَاسِبْ نَفْسَهُ فِي كُلِّ يَوْمٍ» (کافی/ج ۲/ص ۴۵۳) بیایید در این ده روز ماه محرم، هر روز نفس خودمان را محاسبه کنیم. از اول محرم شروع کنید، هر شب یک کاغذ بردارید، شروع کنید به محاسبه اهداف خود؛ به این فکر کنید که «هدف من از زندگی چیست؟» یا اینکه «من چند تا هدف دارم؟» و «آیا اهداف میانی من با آن هدف عالی من ربط دارند و آیا مرا به آن هدف می‌رسانند؟» باید این چیزها را برای خودمان محاسبه کنیم و الا از اهل بیت (ع) نخواهیم بود.

